

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ
ЗА ЮНОШИ И МЛАДЕЖИ

И. Стубелъ

Гдето Дунавъ се бълъе

I

Вий гори и птички мои,
ниви златни и усой. . .
гдето Дунавъ се бълъе,
младъ косачъ коса люлъе.

Тамъ сега зори зорница,
зрѣе жито и пшеница,
зрѣятъ сребърни ечмени,
и горятъ поля зелени.

Тамъ цвѣтятъ божури лѣте,
мащирка и синьо цвѣте —
капятъ алени капини
по ливади и градини.

Ала въ тазъ земя голяма,
радостъ, мои птички, няма;
тежъкъ е денътъ нелесенъ,
чезне родната ни пѣсенъ. . .